

Lagen om orsak och verkan

Gudomlig vishet har fastställt lagen om orsak och verkan som en del av frälsningsplanen, och gjort så att generositet i alla sina grenar blir dubbelt välsignad. Den som ger till de behövande ger välsignelse till andra och blir välsignad själv i ännu högre grad. Gud kunde ha nått sitt syfte att rädda syndare utan människans hjälp, men han visste att hon inte kunde bli lycklig utan att vara delaktig i det stora verket där hon skulle utveckla självförnekelse och generositet. För att människan inte skulle gå miste om de välsignade konsekvenserna av frikostighet lade vår Frälsare planen att värva henne som medarbetare. Genom en räckra omständigheter, ägnade att locka fram hennes välgörenhet, sätter han människan under de bästa förutsättningarna för att odla generositet, och får henne att vanemässigt ge för att hjälpa de fattiga och främja hans verk. Han sänder de fattiga som representanter för honom själv. En förstörd värld lockar genom sina behov fram talenter i form av resurser och inflytande för att presentera sanningen, som de är i desperat behov av, för dem. Och när vi besvarar dessa rop, genom arbete och frikostiga handlingar, införlivas vi med bilden av honom som för vår skull blev fattig. Genom att ge välsignar vi andra och samlar på så sätt sanna rikedomar. – Review and Herald August 25, 1874